

РЕШЕНИЕ

№ 408

гр. София, 23.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 14.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9013** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по чл. 266 и следващите от ДОПК

Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 2770, [община], област Б., ул. „Ел-тепе” № 17, представлявано от управителя си Л. Б., оспорва Решение № ПИ-177/14.08.2013 г. на зам.директора на ТД на НАП-С..

Твърди, че с това решение е оставена без разглеждане жалбата на дружеството срещу действията на публично изпълнение на ТД на НАП С. - оф. Б., чрез Е. Д. - старши публичен изпълнител, в това число и тези извършени с Покана за доброволно изпълнение изх. № 1759-164/30.07.2013 г. (П.), издадена от последния публичен изпълнител при ТД на НАП С. - офис Б..

Счита, че неправилно органът по приходите е приел, че жалбата е недопустима и че дружеството няма правен интерес. Същата е подадена срещу действията на публичния изпълнител, които определено засягат правната сфера на дружеството, с оглед неблагоприятните последици от реализирането на едно принудително изпълнение, а не както е приел в решението си решаващия орган, че жалбата е само срещу поканата за доброволно изпълнение. Органът по изпълнението е допуснал нарушение на процесуалните правила, като не е връчил надлежно П. и е лишил дружеството от

възможността надлежно да организира защитата си, което се установява и от фактическите констатации в обжалваното решение-към преписката няма данни за връчването ѝ (б.ред. става въпрос за П.). Самият управител е намерил П. захвърлена на земята, оставена неясно от кой и в какво качество.

Поддържа и, че не е налице влязъл в сила Ревизионен акт и няма основание да се извършват действия по принудително изпълнение срещу дружеството, съответно няма основание и да се издава П.. В тази връзка прилага и споразумение по чл.156, ал.7 от ДОПК, за продължаване на срока за произнасяне от страна на директора на ОДОП по чл.155, ал.1 от ДОПК.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени Решение № ПИ-177/14.08.2013 г. на зам.директора на ТД на НАП-С., като неправилно.

Като заявено особено искане моли съдът да спре изпълнението на РА, до произнасяне на директора на ОДОП по подадената от дружеството жалба. Не претендира сторените по делото разноски.

Ответникът счита жалбата за неоснователна и моли като такава да се отхвърли. Претендира с оглед изхода на делото съдът да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № ПИ-177/14.08.2013 г. на Зам.директора на ТД на НАП-С..

Същото е връчено на своя адресат, в случая дружеството жалбоподател на дата 23.08.2013г., видно от приложената по делото разписка известие, а жалбата е подадена в съда на дата 02.09.2013г. чрез органа издал акта. Последната следователно е депозирана в преклузивния 7 дневен срок, видно от пощенското клеймо на приложения по делото плик за изпращане на жалбата до съда.

Жалбата е подадена и срещу акт, който на основание последната разпоредба на чл.268, ал.1 от ДОПК подлежи на съдебен контрол, с оглед на което е и процесуално допустима. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, поради което съдът следва да я разгледа по същество.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, а това е Заместник Директора на ТД на НАП [населено място], съгласно Заповед № 746 от 24.07.2013г., на Директора на ТД на НАП, Заповед №2602 от 26.07.2013г. на Директора на ТД на НАП, Заповед №ЗЦУ-781 от 01.08.2013г., Заповед № ЗЦУ -806 от 07.08.2013г.

Решението е постановено по повод на действие на публичен изпълнител, обективизирано в покана за доброволно изпълнение с изх. № 1759-164/30.07.2013 г. по описа на ТД на НАП С., издадена от старши публичен изпълнител Е. Д. в Дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дълговете”, офис „Б.”.

С оспореното решение, административният орган е приел, че при проверка относно допустимостта на подадената жалба с вх. № 9964/12.08.2013 г. по описа на офис „Б.” при ТД на НАП С. същата е подадена в законоустановения срок по чл. 266, ал. 1 от ДОПК, но се явява процесуално недопустима, тъй като за лицето липсва правен интерес и не е засегнато от действията на публичния изпълнител и не следва да бъде разглеждана по същество.

На жалбоподателя е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх. №

1759-164/ 30.07.2013 г. по описа на офис „Б.” при ТД на НАП С. Към към преписката няма данни за връчването ѝ, поради непредставянето и връщането на обратната разписка от пощенския оператор, с която е поканен да заплати доброволно в 7-дневен срок неплатени публични задължения: ДДС по РА №[ЕИК]/30.05.2013 г. - главница в размер на 21 200,00 лв. и лихва в размер на 360,09 лв. и начислена лихва в РА в размер на 5 183,57 лв. /общо задължение в размер на 26 743,66 лв., в т.ч. главница - 21 200,00 лв. и лихва в размер на 5 543,66 лв./. Оспорваната покана за доброволно изпълнение е издадена на основание чл. 182, ал. 1 от ДОПК. Ирелевантно за настоящото производство е обстоятелството, че според текста на оспореното решение, тя не е връчена надлежно на дружеството жалбоподател. Това би имало значение в производството пред публичния изпълнител относно принудително събиране на установените в РА данъчни задължения, респ. основание да не се предприемат принудителни действия, докато поканата за доброволно изпълнение, не бъде надлежно връчена на длъжника.

Относно изпратената покана за доброволно изпълнение за заплащане на публичните задължения, което е предмет на оспорване в настоящото производство, следва да се отбележи, че то има уведомителен характер. С нея не се създават за задълженото лице никакви нови задължения и не се засягат пряко правата или законните му интереси, следователно за последния не възниква правен интерес от обжалване на това съобщение. Наличието на правен интерес у жалбоподателя е положителна процесуална предпоставка от категорията на абсолютните, за да бъде разгледана жалбата по същество. Предвид гореизложеното, призовката за доброволно изпълнение не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и не попада сред действията на публичния изпълнител, визирани в чл. 266, ал. 1 от ДОПК, които могат да бъдат предмет на обжалване по реда на чл. 266-269 от ДОПК.

Производството по принудителното събиране започва, когато публичното вземане не бъде платено в срок.

На основание чл. 182, ал. 1 от ДОПК, ако задължението не бъде изпълнено в законоустановения срок, преди да бъдат предприети действия за принудителното му събиране, органът установил вземането, изпраща покана до длъжника да плати задължението си в 7-дневен срок.

Видно от приложената към преписката при издаването на атакуваната покана за доброволно изпълнение са спазени всички законови изисквания по чл. 182, ал. 1 от ДОПК за наличие на публични задължения, изискуеми от дружеството - издаден РА №[ЕИК]/30.05.2013 г., като съгласно чл. 153, ал. 1 от ДОПК обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. Правилно и на осн. чл. 127 от ДОПК е предприето принудително изпълнение на установените данъчни задължения в РА, който не е влязъл в сила.

Липсата на подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, прави производството пред решаващия орган лишено от предмет, поради което жалбата подадена от [фирма] е процесуално недопустима, както правилно е преценил ответникът в настоящото производство.

По разноските:

При този изход на делото и с оглед направеното в съдебно заседание искане от ответника за присъждане на разноски, съдът следва да присъди такива на основание [чл. 161, ал. 1 изр. второ от ДОПК](#), в претендирания размер от 150,00 лв., определен съгласно [чл. 8, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните](#)

[размери на адвокатските възнаграждения.](#)

Водим от горното и на основание [чл. 160, ал. 1](#), вр. с [чл. 144, ал. 2 от ДОПК](#), съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 2770, [община], област Б., ул. "Ел-тепе" № 17, представлявано от управителя си Л. Б., против Решение № ПИ-177/14.08.2013 г. на Зам.директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА „Мениджмънт Комплекс” Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 2770, [община], област Б., ул. "Ел-тепе" № 17, представлявано от управителя си Л. Б., на осн.чл. [161, ал. 1 изр. второ от ДОПК](#) да заплати на ТД на НАП разноси по делото в размер на 150,00 /сто и петдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на [чл. 137 от АПК](#).

СЪДИЯ: